

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

EGYÉVES AZ OLVASÓ

Az elmúlt év elején vette fel egyházközségi újságunk az Olvasó nevet. Néhány gondolatban szeretnék beszámolni a lap elmúlt évéről.

2010-ben tíz alkalommal jelentünk meg, nyáron két hónap szünetet tartva. Januárban és májusban négy oldalon, a többi hónapban nyolc oldalon, összesen 72 oldal terjedelemben. Havonta 400 példányban. Húsvét, búcsú és karácsony ünnepén azonban 500 példány is elfogyott. Összességében 4300 db újság „kelt el” az utolsó szálig. Egész éves kiadásunk 156 ezer forint volt, mely csak a nyomdaköltségből állt, mivel minden munkatárs társadalmi munkában vállalta és végezte szolgálatát.

Elindultak a rovatok, melyek kisebb-nagyobb rendszerességgel jelentkeztek. Liturgikus sorozat, Egyház és internet, riport sorozat a szolgálattelvőkkel, Ki(s)olvasó a gyermekeknek, történelmi témájú cikkek, humoros

írások, viccek. Olvasólámpa rovatunkban egy-egy tartalmas könyvet ajánlottunk a figyelmükbe. Idén új rovatot is indítunk *Gondolat-olvasó* címmel, melyben egyelőre szerkesztőségünk tagjainak gondolatait olvashatják, de szívesen fogadunk írásokat egyéni meglátások, továbbgondolások, ki nem mondott gondolatok témakörben. Ugyanígy szívesen fogadunk segítséget riport sorozatunkhoz is, ide riportötleteket, de kész riportokat is küldhetnek. 2011 a *Család éve* a katolikus egyházban, így ebben a témában Somlai atya többrészes írása mellett más szerzőktől is közlünk cikkeket.

Ezúton is megköszönöm a lelkes cikkíróknak, akik hónapról hónapra fáradtságot nem ismerve gazdagították közösségünket gondolataikkal, beszámolóikkal. Egy-egy számban átlagosan 8–12 személy írását tudtuk közölni. Így határozottan érezhették a hívek,

Tartalom:

Misekalauz, A hónap szentje	2
Ökumené, Hittanos tábor	3
Szolgálattelvők	4
Házaspár találkozó, Karitás	5
Család éve	6
Ki(s)olvasó, Rejtvény,	7
Gondolat-olvasó, Események	8

hogy az Olvasó róluk és nekik szól. Ha nem lett volna ennyi lelkes ember, aki megírja a cikkeket, akkor nem lenne újságunk sem. Hiszen a főszerkesztő és a korrektor is csak azt tudja összeszerkeszteni és javítani, amit már megírt valaki. Így vált közösségépítővé, formálóvá az Olvasó újság, melyet változatlan szeretettel adunk hónapról hónapra az Olvasók kezébe. Várjuk továbbra is észrevételeiket, javaslataikat vagy az újság végén található e-mail címre, vagy a sekrestyében elhelyezett Olvasó ládába.

Lauer Tamás főszerkesztő

„FOGADJ ÖRÖKBE” EGY DÉVAI GYERMEKET

„Aki befogad egy gyermeket az én nevében, az engem fogad be” (Mt 18,5).

Románia többnyire magyar lakta nyomregyedeiben élő sokgyermekes családok számára nagy gondot jelent a napi betevő falat megszerzése, a gyermekek felnevelése. Az éhhalál szélén élő „apróságok” számára egyetlen megoldást az jelenti, ha *Böjte Csaba* ferences szerzetes „védőszármái alá kerülnek”.

Jelenleg közel 700 kisgyermek él a Böjte Csaba által működtetett Szent Ferenc Alapítvány gyermekotthonaiban. Ennyi gyermek étkeztetése, ruhával való ellátása, taníttatása nem kis feladat, ezért az alapítvány az adományok gyűjtése mellett létrehozott egy úgynevezett *keresztstülői programot*, mely lehetőséget ad arra, hogy

egy mélyszegénységben élő dévai gyermeket anyagilag támogassunk, esélyt adva ezzel számára a szegénységből való kitörésre, egy szebb jövő megalapozására.

A támogatók név és kor szerint választ-

hatnak gyermeket, akinek az ellátásához havi rendszerességgel körülbelül egy éven keresztül (hosszabb idő is lehet) öt-tízezer forinttal járulnak hozzá. A „keresztstülő” fényképet kap a választott gyermekről, levelezhet vele, jeles alkalmakor (születésnap, karácsony) ajándékot küldhet neki, meglátogathatja a gyermekotthonban. Mindezek mellett a „keresztstülő” nevelője köteles félévente beszámolni a „keresztstülőnek” a gyermek fejlődéséről.

Lehet, hogy egy dévai kisgyermek éppen a mi segítségünkre, szeretetünkre vár, és lehet, hogy éppen mi menthetjük meg őt az éhhaláltól.

Bővebb információ a:

devaigyerekek.tamogatas@gmail.com
e-mail címen.

KÉZBE ÁLDOZÁS

Az Eucharisztia vételének az a módja, amikor a szent ostyát a pap az áldozó hívő kinyújtott tenyerébe helyezi, tehát nem a nyelvére. Az utolsó vacsorán (az első áldozás alkalmával), miután az Úr testévé változtatta a kenyeret, megtörte és így szólt: „vegyétek és egyétek”, az apostolok kézbe kapták az Úrtól, és úgy vették magukhoz. Ugyanígy, miután vérévé változtatta a bort, kezükbe adta a kelyhet: „vegyétek és igyatok ebből mindnyájan...” (Mt 26,26-27). Az ősegyház így áldoztatott: a hívő kinyújtott tenyerére helyezte az Eucharisziát. A keleti egyházban a két szín alatti áldozás, a nyugati egyházban a kis ostyával való áldoztatás elterjedése hozta magával a nyelvre történő áldoztatást. A katolikus szentségtan szerint az áldoztatás módja nem befolyásolja a Krisztussal történő szentségi egyesülést. A II. Vatikáni Zsinat után, 1969-től a kézbe áldozás, főként a németek kívánságára, újjáéledt. A Szentszék, fenntartva az áldoztatás hagyományos módjának ál-

talános érvényét, az egyes püspöki konferenciáknak, kérésükre, felhatalmazást ad a kézbeadással való áldoztatásra. Az Istentiszteleti Kongregáció felhatalmazása alapján Magyarországon a püspöki kar 1986-ban engedélyezte a kézbe áldozást. A következőket azonban be kell tartani:

1. az áldozó gesztusának, magatartásának ki kell fejeznie az Eucharisziában reálisan jelenlévő Krisztus iránti tiszteletet és imádást;

2. a „Krisztus teste” szavakra az ál-

dozónak válaszul „Ámen”-t kell mondanania hite megvallásaként;

3. a hívőnek a szentséget az oltár felé fordulva azonnal magához kell vennie, nem viheti a helyére;

4. a hívő nem veheti ki az Eucharisziát a cibóriumból vagy az áldoztató kezéből (azt az Egyháztól *kapja*), hanem kinyújtott tenyerébe kell kapnia azt az áldoztatótól;

5. különösen föl kell hívni a figyelmet a kéz tisztaságára;

6. az előkészítő katekézis során hangsúlyozni kell az imádás érzületét és az éberség fontosságát, nehogy az Oltárszentség darabjai elkallódjanak;

7. a kézbe áldozás sohasem kötelező, mindenkinek joga van a hagyományos módon áldozni. Az áldoztatónak és az áldozónak együtt kell figyelnie és törekednie arra, hogy a kézbe áldozás módja (állva, térdelve, az áldozó vagy az áldoztató mozgásával stb.) az Eucharisziának is megadja a kellő tiszteletet, és a hívő áhítatát is növelje.

Forrás: Katolikus Lexikon

SZENT BALÁZS PÜSPÖK

Szebasztia (jelenleg Szivász néven törökországi város) püspöke, aki örök példaképpé vált bátor helyállása miatt. Adataink igen szűkszavúak, kronológiailag csak vértanúsága évét ismerjük (316).

A legtöbb forrás szerint Szebasztiában lett vértanú, míg mások úgy tudják, hogy előbb Caesareába hurcolták. Származására nézve általában örménynek mondják, de vannak, akik úgy vélik, ez tényszerűen nem támasztható alá. Legendája szerint orvos volt városában, mielőtt a püspöki székbe emelték volna.

Licinius császár keresztényüldözése alatt híveit felszólította, hogy hagyják el a várost, ő pedig az Arkeosz hegy kolostorában – ismertebb változat szerint egy barlangban – talált menedéket, ahol imádságos remeteéletet élt. Csodáinak azonban híre ment, és a hatóság fülébe is eljutott, így megtalálták a kormányzó vadászai. Agricola kormányzó parancsára bebörtönözték. A börtönben csodálatosan megmentett

egy fiút, akinek életét fulladás fenyegette, mert egy halcsont akadt a torkán. Törvényszék elé állították, de a Szentlélekkel eltelve bátran szembeállt a pogányokkal. Ezért kínszások után a szebasztiai tóba dobták, végül lefejezték.

Már a középkorban Európa egyik legnépszerűbb szentje lett. Ennek oka ugyan nem teljesen világos, de valószínűleg az lehet, hogy a hívek gyógyító hatást tulajdonítottak közbenjárásának különféle betegségekben (emlékezetes *Babits Mihály* ezzel kapcsolatos, megrendítő verse).

Számos templom és oltár őrzi a nevét, leghíresebb Rómában a Via Giulia örmény temploma. Horvátországban Dubrovnik (Raguza) védőszentje, de temploma van Tarantóban, a Fekete-erdőben pedig apátságot neveztek el róla.

Sok helyen végzik a Balázs-áldást: a pap két keresztbetett gyertyát tart a hívek feje fölé vagy torkukat érinti hozzá. Máshol olajat szentelnek, amibe egy kis gyertya kanóccát mártják, és a kanóccal érintik a jelenlévők torkát. Ugyanakkor mondják: A mi Istenünk Szent Balázs közreműködésével őrizzen meg a torokbajtól és minden más gonosztól.

Ünnepe a latin egyházban február 3.

Dr. Szám László

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

Január 17 és 22. között, mint az már megszokott, ismét megrendezésre került az ökumenikus imahét a magyarországi, és a világegyház templomaiban. Az idei év számunkra mégis különleges, aminek apropóját az adta, hogy először láthattuk vendégül protestáns testvéreinket a templomunkban, és hallhattunk az oltárunknál református és evangélikus lelkészeket hozzánk szólni ugyanarról a Jézusról, akiben mi is hiszünk, mégis kicsit másképp. Ennek egyik formája a nekünk néha kicsit szokatlan szóhasználat, szófordulat, melyek oly jellemzőek az egyes társ-egyházakra, a másik pedig a külsőségek változatossága, mely megnyilvánult az ökumenikus liturgiában és papi öltözékekben.

A kedd este volt, amikor először mindez megtörténhetett kis közösségünk történelmében. A templomban

szép számmal voltak mindhárom felekezet tagjai, ami rendkívül örömdetes tény, mutatja a testvérek nyitottságát és kíváncsiságát a másik egyházak tagjai iránt. Személyes benyomásom szerint rendkívül családias volt ez az

együtt eltöltött imaóra. Jó volt az embernek végignézni a padosorokon, és felfedezni egy-egy protestáns ismerőt

a tömegben: jé, hát ő is? Az egyház-községek lelkipásztorai kiültek egy-egy székre az oltár elé, és ez nagyon közvetlen hangulatot kölcsönzött az eseménynek, mint mikor rég nem látott jó barátok hosszú idő után újra találkoznak és elmesélik, kivel mi történt azon a hosszú vándorúton, melyen haladnak a céljuk felé.

Az imahét csupán a kezdet a közeledésben, egy villanás, mint amikor az ember egy pillanatra bepillantást nyer a kulisszák mögé. Kell, hogy a különböző felekezetekhez tartozó hívők elgondolkodjanak a többi testvér közvetítése által érkező benyomásokon és rákérdezzenek, te ezt miért úgy gondold, miért úgy csinálod, ez mit jelent nálatok, te hogy csinálod? Mindebből sokat tanulhatunk és épülhetünk! Jó beszélgetést!

Gróf Gábor

HITTANOS TÁBOR

Ezen a nyáron ismét lehetőségünk nyílik a plébánia szervezésében hittan-tábor megrendezésére. Nagy szeretettel várjuk nyolcéves kortól azokat a gyerekeket, akik szívesen töltenének egy hetet kis közösségünkkel.

A tábor helyszíne Dég lesz.

Dég az Alföld mezőföldi tájrészében helyezkedik el a Sió–Sárvíz–Balaton háromszögben. Északról a Bakony, a Vértes és a Budai-hegység, nyugatról a Sió és a Kapos, keletről pedig a Duna határolja. A térség legkiemelkedőbb építészeti kincse a klasszicista stílusú Festetics-kastély. A műemlék kastély, az angolpark, a parkot átszelő patak, a kis szigeten álló Holland ház, a falu kapujában álló Mezőföldi Tájház kedvelt kirándulóhely. Itt található a Borostyán Panzió és Erdei Iskola, amely a szálláshelyünk lesz (www.borostyanerdeiiskola.hu).

Az utazás autóbusszal történik, naponta háromszori étkezést biztosítanak a szálláshely konyháján részünkre. A részvételi díj tartalmazza az utazás, a szállás, étkezés, valamint a programok költségeit.

Hittantábor időpontja: július 24–30. (Vasárnap reggel indulunk és szombat este érkezünk vissza.)

A tábor költsége: 20.000 Ft/fő

Jelentkezési határidő: február 28.

A tábor költségének befizetési határideje: június 12.

Ha gyermekük szeretne részt venni a táborban, akkor jelentkezési lapot lehet kérni a sekrestyében és a hitoktatóktól, és 5.000 Ft előleg befizetésével leadni.

Szeretnénk, ha anyagi okok miatt senki sem maradna le a táborozásból, ezért ha ilyen irányú segítséget szeret-

ne valaki kérni, keressen meg személyesen, hogy segíteni tudjunk.

A táborozással kapcsolatban szülői értekezletet tartunk június 10-én 18 órakor a plébánia közösségi termében, ekkor ismertetjük a tábor programját is.

A szülői értekezletről külön értesítést küldünk minden szülőnek.

A táborozással kapcsolatban szívesen állok a szülők rendelkezésére a 06-70/225-3060-os telefonszámon vagy a mehes.zsuzsanna@gmail.com e-mail címen.

Méhes Zsuzsa táborvezető

KÓRHÁZI SZOLGÁLAT – 2. RÉSZ

A négyéves önkéntes munka tapasztalatából elmondhatom, hogy nagyon fontos a rendszeresség. Fontos, hogy az osztályon dolgozók és a betegek számíthassanak a szolgálatomra. Egy alkalommal az osztályon meglát a főnővér a folyosón és nevet rám:

– A tanár úr tíz perce sincs, hogy emlegetett, mert beszélgetni kellene egy súlyos rákos beteg hozzátartozójával. Azért nevettem, mert maga a Szentlélek rendezte úgy, hogy most itt vagy. Tudta, hogy szükség van rád.

Ebből is látszik, hogy mennyire velünk van az Isten, ha ráhagyatkozunk és kérjük, hogy vezessen a Szentlélek.

A belgyógyászatban főleg idős emberekkel és kivizsgálásra váró betegekkel találkozom.

Az egyik kórteremben a hat ágy mellé még két pótágyat is beraktak közepre. Miután bemutatkoztam, az egyik beteg azt kérdezte tőlem:

– Mit tud maga tenni vagy mondani? – Azt feleltem, hogy szívesen beszélgetek, meghallgatom őket vagy imádkozom. Egy másik beteg erre azt válaszolta:

– Gyomortükrözés előtt állok, nagyon félek tőle.

Próbáltam őt vigasztalni azzal, hogy már olyan ügyesen csinálják, hogy nem fog fájni.

– Ilyet nekem ne mondjon, mert már többször volt, s nagyon fájt!

Nagyon szerettem volna megnyugtatót, ezért hirtelen azt mondtam, hogy most azért nem fog fájni, mert imádkozni fogok érte. Kinevetett.

A beszélgetés végén minden betegnek ajándékoztam egy szentképet.

Csak otthon gondolkodtam el azon, mit is mondtam, és hogyan ígérhettem azt, hogy nem fog fájni. Saját, jól meggondolt szavaimból ezt az ígéretet nem tettem volna. Úgy gondolom, hogy a Szentlélek adta az ajkamra, s magam is meglepődtem az ígéreten.

A következő héten, amikor megint bementem a kórterembe, ez a beteg felkiáltott:

– Jaj, de jó, hogy imádkozott, mert tényleg nem fájt! Én most egy nagy műtét előtt állok, imádkozzon még értem!

– Szívesen imádkozok magáért megint, de nem lenne jobb, hogy ha maga is imádkozna?

És akkor egy órát beszélgettünk, ami alatt elmondta az egész életét.

A képzéseken azt tanuljuk, hogy hallgatni kell, ne mi beszéljünk, hanem a betegnek legyen módja elmondani az érzéseit bármiel kapcsolatban. Elhatároztam, hogy azon a napon hallgatni fogok, amennyire csak lehet. Találkoztam egy betegségből adódóan lebémult orvossal, aki nagy örömmel mondta, hogy ő kb. egy éve tért meg. Megosztotta velem ezzel kapcsolatos tapasztalatait és örömeit. Én pedig elhatározásomhoz híven csak hallgattam. Ő közben kétszer is megkérdezte tőlem:

– Hallja maga, amit mondok? – ebből azt tanultam meg, hogy hallgatni kell a beteget, de időnként valami jelzést kell arról adnunk neki, hogy eljut hozzánk a mondanója.

Másik alkalommal egy női kórteremben minden beteg szívesen beszélgetett velem. Az utolsó ágyon fekvő asszony egész idő alatt telefonálgatott. Ezért arra gondoltam, hogy nem zavarom. Szokásom szerint búcsúzásul szentképpel ajándékoztam meg minden beteget, de ennek az asszonynak már nem jutott, ezért egy olyan imala-

pot adtam neki, amin az Úr Jézus tartja karjaiban a beteget. Amikor meglátta, azt mondta:

– Ez vagyok én! – intett, hogy üljek le, és újból mondta a képet nézve: – Ez vagyok én!

Megkért, hogy imádkozzam el neki, ami a lapon van. Míg imádkoztam, mind a ketten könnyeztünk. Elmondta, hogy már négy éve béna, s most műtetre lenne szüksége, de az előjegyzések miatt itt csak három hónap múlva kerülhetne sorra, s most azért telefonálgatott, hátha valahol előbb megműténék. Ezek után felkiáltott:

– Hogy nekem mennyit kell szenvednem! Valaki azt mondta, hogy hagyatkozzam az Istenre, de én nem tudom, hogy azt hogyan kell. Magyarázza el nekem!

Azt feleltem rá: amit emberileg meg tudunk tenni, azt tegyük meg, a többit bízzuk Istenre. Több mint egy órát beszélgettünk és nagyon megnyugodott, és hálás volt a beszélgetésért. Azt mondta, engem a Jóisten küldött akkor őhozzá.

Visszatekintve az életemre, amiben sok szenvedés és tragédia is volt, most mindezt az Isten kegyelmének és tervének tudom be, mert ezzel segített hozzá, hogy a hagyományos vallásos életemből megtérjek, ezáltal közelebb kerüljek hozzá, és elküldött a betegekhez, mert saját életemben megtapasztaltam a szenvedést, annak erejét és értékét.

*Kovács Istvánné
önkéntes beteglátogató*

EGYHÁZMEGYEI HÁZASPÁR TALÁLKOZÓ

Mivel Isten terve szerint a család az élet és a szeretet bensőséges közössége, az a hivatása, hogy egyre inkább azzá váljon, ami, tudniillik az élet és a szeretet közösségévé, noha ez, mint minden teremtett és megváltott valóság, Isten Országában fog beteljesedni. Ebben a perspektívában az igazság gyökerét tekintve mondhatjuk, hogy a család lényegét s feladatát végső soron a szeretet határozza meg. (Familiaris Consortio 17.)

Február 18–20-án kerül sor immár ötödik alkalommal **Máriabesnyőn**, a váci egyházmegyei **Házaspárok találkozójára**. A mostani találkozó témája: **Gyermek a családban**.

Kezds pnteken 18:00-kor, befejezés vasárnap 13:00-kor. A lelki gyakorlat teljes költsége 12.000 Ft/fő, ebből az összeg egyharmadát a püspökség (4000 Ft/fő), második egyharmadát az egyházközség (4000 Ft/fő), harmadik egyharmadát a résztvevők (4000 Ft/fő) állják.

A jelentkezési határidő: február 16. Jelentkezési lapot és részletes ismertetőt a sekrestyében vagy a plébánián lehet kérni.

EGYHÁZKÖZSÉGI HÁZASPÁR TALÁLKOZÓ

A tavalyi találkozó sikerére alapozva idén is szervezünk egésznapos házaspár találkozót a kistarcsai plébánián. Ennek tervezett időpontja: **május 7.** Bővebb információt a programokról és a jelentkezésről majd később teszünk közzé.

EGYHÁZMEGYEI CSALÁDTÁBOR

Idén is lesz egyházmegyei családtábor **augusztus első hetében**, melynek helyszíne **Velence-liget**. A részletes tudnivalóról és a költségekről szintén később tudunk majd információval szolgálni.

KARITÁSZ HÁROM PERC

A figyelemért, megértésért, összetartozásért

Ebben az újonnan induló rovatban az egyházközség legfiatalabb csoportja kap lehetőséget, hogy az Olvasó hátsábjain keresztül hónapról hónapra megmutassa magát a híveknek. Minden alkalommal igyekszünk röviden hírt adni a csoport életéről, éppen aktuális programjairól, terveiről, valamint megosztani gondolatokat a rászorultságról, a tevékeny szeretetről, a közösségről – egy szóval mindenről, ami maga a karitás. Szeretnénk, ha mindenki picit jobban megismerné azt a segítő munkát, aminek – például az adventi „egy pulóver” akcióhoz való szíves hozzájárulásával – maga is (talán észrevétlenül) aktív résztvevője lett. A rászoruló családok nevében ezúton is szeretnénk hálánkat kifejezni ezért a segítségért, mely minden várakozást felülmúlva mutatta meg a kistarcsai egyházközség karitatív, összetartó erejét. S hogy a segítő szándék még hangsúlyosabban része lehessen

hétköznapjainknak, a farsangi időszakban a plébánia több csoportjával közösen jótékonyági bált szervezünk!

Szeretettel hívunk mindenkit február 26-án egy borítékolhatóan jó hangulatú estére, ahol többek között neves előadóművészeink – *Dolhai Attila, Szmatana Andrea* és énekes növendékei – részvételével együtt ünnepelhetjük a csoport „megkeresztelkedését”, ugyanis a hívek javaslatai alapján ezen az estén választunk védőszentet a további munkánkhoz. Nem titkolt szándékunk egy alap létrehozása, mellyel a jövőben még inkább célzottan tudjuk segíteni egyházközségünk rászorulóit. (Belépőjegyek vacsorameghívással korlátozott számban 2000 forintos áron, támogatói jegyek 500 forintos áron kaphatóak a sekrestyében, valamint hivatali időben az irodában.)

Lengyel Dávid

MÁR MEGSZOKTAM, HOGY

szidnak,
kinevetnek,
kigúnyolnak,
nem vesznek észre,
bírálnak,
figyelmeztetnek,
fenyegetnek,
büntetnek,
lenéznek.

MA
valaki megajándékozott
egy mosollyal.

A CSALÁD ÉVE

Sorozatunkban Somlai József atya gondolatait közöljük folytatásokban.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a 2011-es esztendő a család évének nyilvánította, s 2010. december 26-án, Szent Család vasárnapján meg is nyitotta. Az egyház fontosnak tartja, hogy a családról sokszor megemlékezzünk. A család az a legkisebb emberi közösség, melynek fontos szerepe van az egyén, a közösség, az egyház és a társadalom életében.

Vézna, beteg testtel képtelen az ember a munkára. A beteg társadalom képtelen gazdasági haladásra. Ha az emberi test szerveiben kór pusztít, és betegség támadja meg a sejtet, beteg lesz az egész ember. Ha pusztító kór rombol a társadalom sejtjeiben, a családokban, elgyengül az egész társadalom. Ezt a gyengeséget megsínyli a gazdasági élet, az emberi élet, de leginkább a családi élet. Ezért értékelni kell a kereszténységnek azt a tettét, mellyel a nőt fel emelte az ókor lealázott helyzetéből, visszaadta a legmagasztosabb hivatásának, a családnak és a gyermeknek. Az egyház folyamatosan felemelte a szavát az ember életének megmentéséért. A családi élet hivatott arra, hogy az ember életét leginkább értékelje, kezelje, nevelje, és a társadalom építő sejtjévé tegye. Sajnos szomorúan be kell vallanunk, hogy a családok életében komoly problémák vannak.

Mi vezetett a családok, a házasságok válságához?

A fiatalok nem vagy csak kevés ideális életet látnak. A példaképnek, a modellnek pedig nagy hatása van, illetve lenne. Egy papi élet kialakulásában is döntő szerepet játszanak a pozitív eszmények: a plébános, a hitoktató, a szerzetes tanár példája, amely vonzóvá teszi a papi életet. A mai fiatalok jórészt azért ábrándulnak ki a házasságból, mert kevés ideális családi életet látnak. Sajnos néha még saját szüleik sem tudnak vonzó családmódot állítani eléjük. Honnét vegyék hát a követendő példát? Ez súlyos negatív hatás. Ők pedig gyengék ahhoz, hogy pozitív irányba induljanak.

A társadalomnak családdidegen szemlélete van. Az emberek egy része, és így a társadalom egy része is, megelégszik a családalapítás helyett a pusztán közös háztartással. Életre szóló elkötelezettség helyett beéri az alakalmi együttélés örömeivel. Azt hiszi, hogy a tartós kapcsolat akadályozza egyéni életének megvalósítását. A szexualitást merő gyönyörkeresésnek tartja, a gyermeket pedig nem ajándékként fogadja, hanem teherként menekül tőle. Ilyen körülmények között még a keresztény fiataloknak is keményen meg kell küzdeniük a családdidegen szemlélettel.

Az ország vezető testületének tudatos családdromboló politikája van, illetve csak volt. Hisszük azt, hogy e romboló politikusokat végleg elsöpörték a helyesen gondolkodó választók.

Mi volt eddig? A törvényhozók mindent megtettek a fiatalok családalapítási lehetőségének korlátozása érdekében. Egyre nehezebbek voltak a gyermekvállalás feltételei, meggyengült a csa-

szinte elárasztja a szórakoztató műsorokat és a reklámok világát. Csak bízunk, hogy az új kormány ezen a téren is megmutatja családsegítő, házasságsegítő szándékát.

Még 1944 előtt, amikor az egyház bőven tudta megjelentetni könyveit, egy katolikus kiadó a családokról adott ki egy könyvet ezzel a címmel: *Széthulló családok, kallódó gyermekek*. Az egyház már ekkor foglalkozott a családok életével, pedig abban az időben a válás a maihoz képest kevés volt. Ma már az államoknak is nagyon sok gondot, problémát jelent a meggyengült családi élet. A mai kornak talán legégetőbb problémája, amellyel foglalkoznunk kell, a család. Hiszen a családtól függ nemcsak az egyéni emberi boldogság, hanem a közösség öröme, boldogsága, illetve boldogtalansága is.

Afrikában járt utazók könyvét olvastam. Sok érdekes, veszélyes kalandot írtak le. Írásaikból legborzalmasabb az őserdő égése. A lángtenger mint egy hatalmas áradat nyomul előre, és felperzsel maga előtt mindent, amivel csak találkozhat. A fák, bokrok, növények száza, ezrei rövid idő alatt elhamvadnak, az állatok ezrei örült iramban menekülnek a veszedelem elől. A legszánalmasabb mégis az a jelenet, amikor a vész elmúltával megjelennek az erdők felett az elmenekült madarak riadt csapatai, és fájdalmas csipogással keresik az üszkös fák között elhamvadt fészkeiket, elpusztult fiókáikat. Az emberiség életében is végigsöpör az erdőtüzhöz hasonló pusztulás, a gyűlölet, a harag, a bosszú. A gyűlölet lángtengere vonul végig az emberiségen és elpusztítja a teremtő Isten legféltettebb kincsét, fészket, a családot. Pusztul a családi élet, melynek a Jóisten elgondolása szerint egy földi, boldog kis közösségnek kellene lennie. Pusztul a családi élet, ahol a szülőknek nevelni kellene a jövő nemzedékét. Pusztul a családi élet, ahol a gyermeknek meg kellene tanulni az engedelmisséget, a munka szeretetét és a felnőtt megbecsülését. Pusztul a családi élet, ahol pedig gyakorolni kellene az egymás iránti szeretetet és Isten szeretetét. Pusztul a családi élet, ahol a növekvő nemzedéknek át kellene venni a hit életfátyáját. *(folytatjuk)*

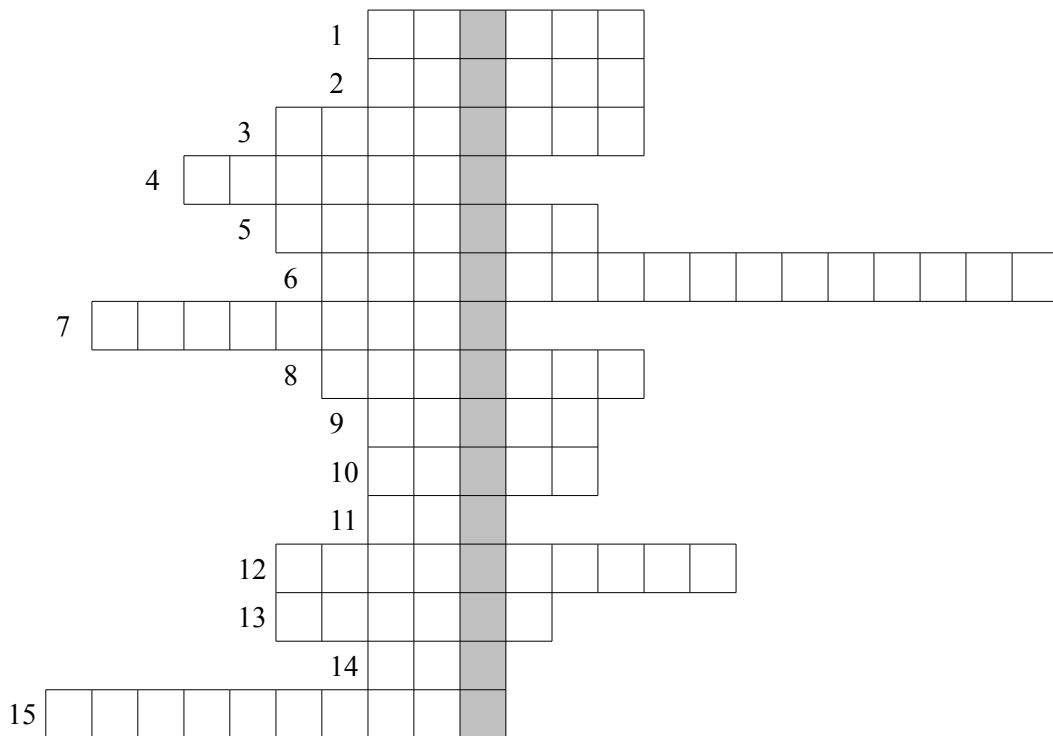
ládtámogatás rendszere, hátrányos helyzetbe kerültek a nagycsaládosok. Ez nemzetromboló magatartás azok részéről, akiknek a magyar ember arra volt jó, hogy kizsákmányolják. Hisszük azt, hogy ők véglegesen eltűntek a kárt okozók soraiból, az új kormány pedig hosszútávon biztosítja a családépítés nemzetmentő rendelkezéseit.

A hírközlő eszközöknek romboló a hatása. Pozitív házasságkép alig jelenik meg a tévé, a mozis műsorában. A világi nyomtatványokban alig van újságcikk, regény, irodalmi vagy művészi alkotás, amely a család harmóniáját, boldogságát mutatná be. Ellenben a torz családkép és erkölcstelen szemlélet

REJTVÉNY

Találd ki, milyen fogalmak betűit kevertük össze, és megtudod, milyen Boldogasszony-ünnep van február 2-án.

1. GALANY
2. ZÁYEGH
3. BTLEEEHM
4. SZÁLTOR
5. LOSTOPA
6. ATNYILKOZTASÁTKI
7. AKRÁIRTÁP
8. SISMEÁS
9. UZSÉJ
10. TNZES
11. NŰB
12. SZTÉMIRIUM
13. ÓFEZSJ
14. ÁLP
15. KEESZLERTŐ

NINCS KIFOGÁS!

Legközelebb, amikor úgy érzed, hogy Isten nem tud téged használni, akkor emlékezz erre:

- Noé részeges volt,
- Ábrahám túl öreg volt,
- Izsák álmodozó volt,
- Jákob hazudozott,
- Lea csúnya volt,
- Józsefet rászédték,
- Mózes beszédhibás volt,
- Gedeon félős volt,
- Sámsonnak hosszú haja volt és futott a nők után,
- Ráháb prostituált volt,
- Jeremiás és Timóteus túl fiatal volt,
- Dávidnak viszonya volt és ráadásul gyilkos is volt,
- Éliás öngyilkos hajlamú volt,
- Izajás pucéran prédikált,
- Jónás menekült Isten elől,
- Noémi özvegy volt,
- Jób csődbe jutott,
- Keresztelő János bogarakat evett,
- Péter megtagadta Krisztust,

- Az apostolok elaludtak ima közben,
- Márta mindenben aggodalmaskodott,
- A samáriai asszony elvált, nem is egyszer,
- Zakeus túl alacsony volt,
- Pál túl aggályoskodó volt,
- Timóteusnak daganata volt,
- És Lázár halott volt!

Szóval nincs több kifogás! Isten ki tudja használni a benned rejlő lehetőségeket. Egyébként pedig nem te vagy az üzenet, hanem csak a hírnök!

A rejtvény megfejtése:

GYERTYASZENTELŐ

Szentmisék rendje

hétfő: 18:00
kedd: 7:00
szerda: 18:00
csütörtök: 18:00
péntek: 7:00
szombat: 7:00; **18:00** (elővételezett)
vasárnap: **7:30; 9:00; 10:30**
Nagytarcsán február 13-án és 27-én
lesz szentmise **11:30**-tól.

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
szerda: 10–12
csütörtök: 10–12
péntek: 16–18

Állandó programok az egyházközségben

Helyszínek rövidítései:

T (templom) P (plébánia)

- Hétfő: 10–12 **Baba-mama klub** (P); 18:40–19:15 bibliaóra (T)
- Kedd: 15 **órától** engesztelő imaóra A hónap 2. keddjén 20:30-tól a **MÉCS** családközösség összejövele (P).
- Szerdán azoknak a gyerekeknek, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni, 18 órától hittan foglalkozás (P).
- Csütörtök: 17:30 **szenstégimádás** (T)
- Péntek: 16–17 **ifjúsági klub** (P); 17–18 **ifjúsági hittan** (P); 19–20 **felnőtt hittan** kéthetente (P)
- Szombat: 10–12 **Oratórium** (P)
- Vasárnap: 18–19:30 a **Vivace** Kórus próbája (P); **Kalász** összejövele a hónap 2. vasárnapján (P)

HUMOR

- Hogy hívják a bűnbánó tehenet?
- Bocsi-bocsi tarka.

- Mit mond az orosz a halálos ágyán?
- Szentpétervár.
- Mit csinálnak a várvédők, ha unatkoznak?
- ???

- Elfoglalják magukat

- Párbeszéd a dolgozók esti iskolájában:
- Házid van?
- Van hát! Töltsék neked is?

AZ ADOTT SZÓ

Ma már csak régebbi filmekben hallani a kifejezést, hogy valaki a szavát adja. Pedig néhány évtizeddel ezelőtt ennek a két szónak: „szavamat adom” vagy „becsületszavamra mondom”, valódi súlya volt. Ha valaki ezt még esküvel is megerősítette, az már az ígéretet netovábbja volt. Az adott szavát aztán mindenki igyekezett mindenáron megtartani, mert a szószegőt a többi ember lenézte, kiközösítette, nem volt többé becsülete.

Manapság egyre gyakrabban előfordul, hogy nemhogy adott szót, hanem írásos szerződést rúg fel valaki, mert az már számára kényelmetlenné vált. Persze az ilyesmit bíróság elé lehet vinni, de a szerződés megszegőjét ez sem érdekli, mivel arra számít, hogy a várható büntetés is jobban megéri majd neki, mintha betartaná, amit korábban vállalt. Ez a viselkedés a jóérzésű emberekben még szencsére ellenérzéseket vált ki.

Van viszont egy olyan terület, ahol az adott szó, sőt az esküvel megerősített ígéret megszegése már ellenérzést sem vált ki a legtöbb emberből. Ez pedig a házasság területe. Pedig a templomi házasságkötésnél az Isten előtt esküszünk meg, hogy a házastársunk mellett halálig kitartunk! Mégis, amikor a házaspár egyik tagja például elkezd vonzódni egy harmadik személyhez, miért feledkezik meg olyan könnyen az esküjéről? Miért válik saját

önös érdeke sokkal fontosabbá, mint az adott szava? A többi ember pedig miért nem könyveli el az ilyen embert szószegő, hitvány alaknak?

Amikor valaki ilyen dilemma vagy bármilyen más komolyabb, a házasságát érintő probléma elé kerül, akkor a vá-

lásnak mint megoldási lehetőségnek fel sem szabadna merülnie! Ha a válasza is megoldási lehetőségként tekintünk, akkor nagy valószínűséggel azt fogjuk választani, hisz minden más lehetőség

általában sokkal nagyobb erőfeszítésbe kerülne, és az ember szereti mindig az egyszerűbb megoldást választani.

Képzelnünk el egy vizsgadolgozót, amiben egyetlen kérdésre kell választani. Mi boldogan leírjuk a választ, hisz egészen biztosak vagyunk a helyességében. Pár nappal később viszont hirtelen bevillan, hogy lehet, hogy mégiscsak mást kellett volna felelnünk arra a kérdésre. Mit teszünk ekkor? Megkeressük a tanárt, elveszszük a beadott dolgozatunkat és összetépjük, majd új dolgozatot írunk? Ugye nem?

Tudomásul kell vennünk, hogy vannak olyan döntések az életben, amiket nem lehet visszacsinálni. *A házasság pontosan ilyen döntés!* Még akkor is, ha a Sátán ezt nagyon nagy igyekezettel próbálja kiverni a fejünkből.

Csicsiri Ferenc

ESEMÉNYEK

- Minden hónap 3. vasárnapján filmvetítés 16 órai kezdettel idősebbeknek a plébánián.

- Minden hónap 3. szombatján filmvetítés az ifjúságnak az esti mise után.
- A gyerekeknek a plébánián tartunk farsangot február 26-án 16-19-ig.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános

Főszerkesztő: Lauer Tamás; Társszerkesztő: Csicsiri Ferenc, Galántai Viktor

Korrektúra: Rochlitz Bernadett; Készült 400 példányban

A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359

Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu